

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 23 d'octubre de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 25 d'octubre del 2006 la representació processal de la societat "T.P.L. SL" va formular demanda contra el Sr. M.V.B., contra la companyia "M.A. SA" i contra la Sra. M.Z.A. en reclamació de la suma de 11.173,88 euros, import de la reparació de la màquina excavadora de la seva propietat que va patir danys de diversa índole i consideració com a conseqüència del sinistre del què entenia responsables als defenents, més el cost de tenir-la aturada durant 18 dies, suma a la què caldria afegir els interessos corresponents de la quantitat resultant, més les costes del procediment.

II.- La representació processal del Sr. M.V.B., de la companyia "M.A. SA" i de la Sra. M.Z.A. va contestar a la demanda en data 8 de novembre del 2006 formulant excepció peremptòria d'incompetència de jurisdicció, atès que entenia que el sinistre es va produir degut al mal estat de la calçada i que per tant la reclamació s'havia de dirigir contra l'Administració Pública en demanda de responsabilitat patrimonial d'aquesta, com ella ja havia fet, i excepció també peremptòria de manca de litisconsorci passiu necessari, ja que, en tot cas, entenia que la responsabilitat corresponia també a l'Administració Pública, atès el mal estat de la carretera a on es va produir el sinistre. Respecte del fons, al·legaven els defenents que l'accident no va tenir lloc com a conseqüència de la circulació temerària o

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

imprudent del Sr. M.V.B., sinó que va ser ocasionat per l'existència d'una placa de gel que havia brollat d'una arqueta d'aigües enmig de dos carrils i que va ocupar la calçada fent-li perdre el control del vehicle. D'altra banda, s'oposava a la quantia que en concepte d'indemnització reclamava l'adversa.

III.- L'Hble. Batlle va dictar Sentència en data 16 d'abril del 2008 desestimant íntegrament la demanda per entendre afectat el procediment pels efectes de la cosa jutjada material.

IV.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la societat "T.P.L. SL" i, pels arguments recollits en les seves conclusions, sol·licita la seva revocació, per entendre que no es donen els requisits necessaris per apreciar la cosa jutjada i és procedent l'estimació íntegra de la demanda.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- Ha quedat acreditat a les actuacions que en data 24 de novembre del 2005 es va produir un sinistre a la carretera general número 3 a la sortida del túnel de Sant Antoni en sentit descendent, en el què es van veure implicats el turisme marca Volkswagen model Golf GTI, amb matrícula andorrana B8432, propietat de la Sra. M.Z.A., conduït pel Sr. M.V.B. i assegurat per "M.A. SA", i l'excavadora marca "Terex", propietat de la societat "T.P.L. SL", que es trobava estacionada a la vorera, com a conseqüència del qual van patir danys els dos vehicles.

En data 25 d'octubre del 2006 la societat "T.P.L. SL" va formular en la via civil la demanda que dóna origen al present procediment contra el conductor, la propietària i la companyia asseguradora del vehicle que s'havia precipitat contra l'excavadora de la seva propietat, causant-li danys que valorava en 11.173,88 euros i que reclamava. D'altra banda, en data 8 de juny del 2006 la Sra. M.Z.A. havia presentat davant del M.I. Govern d'Andorra un escrit reclamant una indemnització de 1.000 euros que fonamentava en la responsabilitat patrimonial de l'Estat per manca de manteniment adequat

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

de la carretera en la què es va produir el sinistre, ja que en la mateixa s'havia format una placa de gel produïda per una fuita en el sistema de conducció d'aigües, que havia estat la causant de que el Sr. M.V.B. perdés el control del vehicle, anant a col·lacionar amb una excavadora que es trobava aparcada a la vorera i patint danys ell també per aquesta causa (foli 121). Posteriorment, el dia 5 de setembre del 2006, la Sra. M.Z.A. va formular demanda contra el M.I. Govern en impugnació de la denegació tàcita per silenci administratiu de la seva petició, sol·licitant que se'l condemnés a pagar-li la suma de 1.000 euros com a compensació pels danys que havia patit el seu vehicle pel mal estat de la calçada (foli 114) i la Sentència de l'Hble. Tribunal de Batlles, Secció Administrativa, de 13 de febrer del 2007 va estimar la demanda formulada per la Sra. M.Z.A., va declarar l'anul·labilitat del refús per silenci administratiu de la sol·licitud de la dita senyora i va condemnar al M.I. Govern a pagar-li els 1.000 euros que aquesta reclamava, resolució que no va ser recorreguda i va esdevenir ferma.

Atesa aquesta resolució, la Sentència objecte del present recurs decideix estimar els efectes de la cosa jutjada material pel que fa a l'acció exercitada i desestima per aquest motiu la demanda formulada per la societat "T.P.L. SL" contra els Srs. M.V.B. i M.Z.A., així com contra "M.A. SA", amb imposició de les costes d'aquesta instància a la part agent.

II.- El recurs formulat per la representació de "T.P.L. SL" es fonamenta en el criteri que l'apreciació de l'existència de la cosa jutjada material requereix la plena identitat subjectiva entre les parts litigants, circumstància que no concorre en el cas present. Per tal de donar resposta als arguments de la recurrent cal posar de relleu que, com destaca la Sentència d'aquesta Sala de 30 de juny del 2004, citada per la recurrent, reiterant el que ja s'afirmava a la de 20 de febrer del 1997 i a l'Aute de 13 de febrer del mateix any, citant-ne d'altres, l'existència de causa jutjada material en la seva vessant positiva o de prejudicialitat, segons la qual el que ja ha estat resolt en una prèvia resolució judicial ferma vincula a les decisions que els Tribunals hagin d'adoptar en el futur, "requereix com a element imprescindible que es compleixi la identitat subjectiva o que la cosa jutjada sigui extensiva a tercers no litigants en els supòsits admesos per l'ordenament (cfr.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

Estat civil, hipòtesi de substitució processal, validesa dels negocis testamentaris etc...)” i en el cas present, resulta evident que les parts litigants no són les mateixes en aquest procediment que en aquell que es va entaular davant de la Secció Administrativa de l’Hble. Tribunal de Batlles, ja que la societat “T.P.L. SL” no en va ser part.

D’altra banda, tampoc es pot dir que la Sentència que condemnava a l’Administració a compensar a la Sra. M.Z.A. els danys que va patir el seu vehicle tingués eficàcia *erga omnes*, com seria el cas d’un litigi sobre l’estat civil de les persones, o de la validesa d’un testament, ni tampoc s’estenen els seus efectes a tercers, ja que no es tracta d’un supòsit de substitució processal, ni l’Administració i “Treballs Públics Lluça” es poden considerar litisconsorts necessaris preclosos, com ara els deutors d’una prestació indivisible, ni es tracta de processos sobre nul·litat d’acords socials que vinculen a tots els socis. D’altra banda, si bé l’existència d’una Sentència penal prèvia vincula als Tribunals civils respecte dels fets que en aquella es declarin provats, aquesta vinculació no existeix respecte d’altres jurisdiccions com ara l’administrativa, sense perjudici de que en el procés civil es tinguin en compte les decisions preses per un Tribunal contenciós.

Per aquesta raó, considerem que no s’estenen a aquest procediment els efectes de la cosa jutjada material, de tal manera que en el cas de no entrar a conèixer el fons del litigi es vulneraria de manera clara el dret a la jurisdicció de l’agent, atesa la indefensió en la què es trobaria al no haver pogut defensar els seus arguments en el procediment contenciós, ni recórrer la Sentència dictada en el seu curs.

III.- Una vegada estimat el primer motiu del recurs, cal examinar l’excepció peremptòria d’incompetència de jurisdicció oposada per la part defenent al contestar a la demanda, però és evident que aquesta excepció no es pot estimar, ja que la demanda que dóna origen a aquest procediment no es dirigeix contra l’Administració, sinó contra un particular, sense perjudici de que si la defenent s’ha vist perjudicada per la situació de la calçada en el moment de produir-se el sinistre es pugui dirigir contra l’Administració per reclamar que li sigui reparat el perjudici sofert, com ja ha fet pel que fa als seus propis danys.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

IV.- En segon lloc, la defenent formulava igualment excepció peremptòria de manca de litisconsorci passiu necessari, però, com aquesta Sala ha posat de relleu reiteradament, el que es valora quan es reclama contra una de les persones que pot haver estat responsable d'un sinistre és la relació de causalitat entre la seva actuació i el dany produït, de tal manera que si aquesta és inexistent es procedirà a absoldre al defenent i si s'aprecia la seva responsabilitat en la producció d'una part del dany, o no es pot individualitzar la participació de cada un dels que van intervenir en la seva causació, se la condemnarà a pagar aquella part que li correspongui, o la totalitat, sense perjudici en aquesta cas de la possibilitat d'aquella que ha estat condemnada a pagar una determinada indemnització de reclamar contra les altres persones que estimi han estat responsables igualment del dany, si ho considera procedent.

V.- Pel que fa a la responsabilitat del sinistre, la recurrent argumenta que aquesta correspon al Sr. M.V.B., i per extensió a la Sra. M.Z.A., propietària del vehicle i a la seva companyia asseguradora, entenent que el citat senyor va incórrer en un comportament clarament culpós i negligent al circular amb una velocitat excessiva, tenint en compte que el sinistre es va produir en una zona en obres. La Sentència de la Secció Administrativa de l'Hble. Tribunal de Batlles considera que no s'ha acreditat a les actuacions que el Sr. M.V.B. circulés a una velocitat excessiva ateses les condicions en les què es trobava la carretera, no obstant, aquesta Sala entén que, malgrat les condicions en les què es trobava la calçada suposaven un perill pels vehicles que circulaven per ella, el conductor del turisme que es va precipitar contra l'excavadora conduïa a una velocitat excessiva, ateses les obres degudament senyalitzades que s'estaven portant a terme a la carretera i el fet que sortia d'una corba i això per dues raons: la primera és que a l'informe policial que consta als folis 162 a 165 es manifesta que, tenint en compte els danys materials que van patir els vehicles implicats en el sinistre i el desplaçament que va efectuar el turisme conduït pel defenent, cal arribar a aquesta conclusió i la segona és que el mateix informe destaca que, malgrat la placa de gel es va detectar a les 21 hores del 23 de novembre i no es va resoldre el problema durant tot el dia 24, no es va

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

produir cap altre accident a causa d'ella, encara que el trànsit no es va tallar.

VI.- Pel que fa a la quantitat que l'agent reclama per la reparació del vehicle, la defenent s'oposava a la seva procedència argumentant que la demanda es fonamenta en tres factures sense presentar cap peritatge, ni cap àlbum fotogràfic. No obstant, consten a les actuacions tres factures (folis 44 a 46) del "Taller del Fener" per aquesta suma i en període de proves es va aportar un informe pericial elaborat pel Sr. J.L. (foli 77) que considera correcta la factura presentada i unes fotografies que acrediten els danys que va patir l'excavadora (folis 78 a 80), raó per la que cal considerar correcta la suma reclamada, quan a més el defenent no ha acreditat la seva improcedència.

VII.- La part defenent s'oposava igualment a la reclamació de 6.538,88 euros pel temps que va estar aturada la màquina com a conseqüència de la reparació, que a la demanda es fixa en 18 dies, argumentant que en la factura del foli 44 es manifesta que es va trigar a reparar-la 18 dies per manca de peces sense aportar cap altre prova de que fos precis tenir la màquina aturada tant de temps. L'agent aporta com a prova de la seva reclamació la referència a l'espera necessària per tal d'iniciar la reparació que es fa a la factura del foli 44, un altre factura de l'empresa "T.P.B." en la què consta el lloguer a l'agent d'una màquina de les mateixes característiques que la sinistrada, coincidint el seu cost amb la suma que es reclama i un certificat de la mateixa empresa en la que es manifesta el mateix. D'altra banda, el Sr. D.C., representant de la societat T.B. que és l'empresa que la va emetre, manifesta en les seves declaracions (foli 218 en relació al 76) que es ratifica en el contingut d'aquell document. Per aquestes raons, cal entendre igualment acreditat el cost i la necessitat de tenir aturada la màquina durant el temps que es manifesta a la demanda, tenint en compte que la data de les factures de reparació i adquisició de peces no és la del moment en què s'adquireixen les peces o es repara la màquina, sinó d'aquell en el què s'emet la corresponent factura.

VIII.- En estimar-se el recurs procedeix imposar les costes de la instància a la part defenent, sense fer especial pronunciament sobre les d'aquesta alçada, de

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

conformitat amb el que disposen el Codi 7,51,5 i el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació formulat per la representació processal de la societat "T.P.L. SL" contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 16 d'abril del 2008, que REVOQUEM íntegrament, estimant la demanda formulada per la representació processal de la societat "T.P.L.SL" i condemnant solidàriament al Sr. M.V.B., a la Sra. M.Z.A. i a la companyia "M.A. SA" a pagar a la part agent la suma de onze mil cent setanta-tres euros amb vuitanta-vuit cèntims, juntament amb els interessos d'aquesta quantitat a comptar des de la contesta a la demanda, imposant a la part defenent les costes de la instància i sense fer especial pronunciament respecte de les d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-